చీకటి...

చిక్కని చీకటి...

కొద్దికొద్దిగా విచ్చుకుంటూ తెల్లబడుతూ పల్చబడుతోంది.

అతి పల్చటి వెలుగు పుంజాలు నక్షత్రాల్లాగా మబ్బుగా... మసకగా... చీకటిని ఛేదిస్తూ వచ్చాయి.

నెమ్మదిగా చీకటి తెర తొలగిపోయి వెలుగుతో నిండిపోయింది.

కనురెప్పలు తెరిచాను నేను.

అయినా దృశ్యం అర్థం కావడం లేదు నాకు. లీలగా ఆకారాలు కనపడుతున్నాయి. సన్నగా శబ్దాలు విన పడుతున్నాయి.

నేను అనీజీగా ఫీలవుతున్నాను. ఎందుకో బెరుకుగా భయంగా సందిగ్ధంగా గుండెల్లో ఏదో అలజడి.

ఆ భయం గూడా కొద్దికొద్దిగా తగ్గి దృశ్యం మరింత స్పష్టమయింది.

ఒక తెల్ల డ్రెస్సు నిలబడి ఉంది నా ముందు.

నిర్వికారంగా నాకేసి చూస్తున్నాయి ఆకారాలు.

మరింత స్పష్టమయింది దృశ్యం.

కొద్దిదూరంలో స్ప్రింగ్‌డోర్‌కి ఆనుకుని నిలబడి ఉంది సుమజ... ఆమె కళ్ళలో నీళ్ళు... ధారలై బుగ్గల మీద చారికలై.

ఆమె చేతిలో పిల్లాడు విశ్శృంఖలంగా... పాపాలకి దూరంగా... పాపులకి దగ్గిరగా చిర్నవ్వుతో... బుగ్గల మీద సొట్టలతో...

సుమజకి కొద్ది దూరంలో... కొంగుని నోట్లో పెట్టుకుని దుఃఖాన్ని అదిమే విఫలయత్నంలో... గొంతు బిగుసు కొన్నట్లుగా అప్పుడప్పుడూ ముక్కుని ఎగ బీలుస్తూ... అమ్మ!

భగవంతుడా...

తెల్లని గోడలూ... చల్లని గాలిని తెచ్చే కిటికీలు... ఆ కిటికీలకి ఆకుపచ్చ రంగు కర్టెయిన్లు.

కదలనా? ఊహూ! సాధ్యం కావడం లేదు.

కొద్దిగా తల పక్కకి తిప్పాను. నా మోచేతి నుండి [illegible]లా పైకిపైకి స్టాండ్‌కున్న సీసాలోని సెలైన్‌ని నా [illegible]కి కందిస్తున్న ప్లాస్టిక్ గొట్టం.

నాకు అర్థం అయినా కానట్టు ఉంది... కొద్ది కొద్దిగా [illegible]తోంది.

బయట వరండా నుండి లయబద్ధమయిన బూట్ల [illegible]డ. మెత్తగా విన్పిస్తోంది.

ఆ బూట్ల చప్పుడు నాకు చాలా పరిచితమయి[illegible]... నాన్న!

ఎందుకు జరిగిందిలా?

నేనెందుకు హాస్పిటల్ బెడ్‌మీద పడి ఉండాల్సిన [illegible]వసరమొచ్చింది?

ఏమయింది నాకు?

మనసులోని పొరల అడుగున... జ్ఞాపకాల తెరల [illegible]న...

అవును... నా ఈ స్థితికి కారణం ఎవరు?

నాన్నా? అమ్మా?

[illegible]ల్లువలై ప్రవహించడానికి... లావాలాగా నాలో [illegible]ం... ఆపడానికి చేత కావడం లేదు...

దుఃఖాన్ని ఆపడానికి చేసిన ప్రయత్నం వల్ల ముక్కు[illegible]లు అదురుతున్నాయి.

చివరికి...

నెచ్చగా... కనురెప్పల కింది నుంచి ఉబికి వచ్చి... కారి... జారి...

బుగ్గల మీద నుండి పెదవులకి ఉప్పగా తగిలి గడ్డం మీద నుండి గొంతు మీదకి ఉరికి గుండెల మీద ఆగి గగుర్పాటు కలిగిస్తూ.

నీళ్ళు... నా కన్నీళ్ళు...

గతాన్ని తల్చుకుంటే... భవిష్యత్తుని ఊహిస్తే బాధ...

అసలెందుకిలా జరిగింది... జరిగి నాలో అగ్నిగుండాన్ని రగిల్చింది.

నా చుట్టూ అల్లుకుని ఉన్న ఏ పరిస్థితినీ నేను తట్టుకోలేక పోతున్నాను.

వద్దనుకున్న గతం గుర్తుకు వస్తోంది...

గతాన్ని తల్చుకుంటే కసిగా ఉంది.

మనిషికి మనసుకు ఉన్న వందలాది దుర్గుణాల్లో గతాన్ని మర్చిపోలేక పోవడం ఒకటి.

తప్పదు...

మరోసారి ఆవేదనా భరితమైన అధ్యాయాన్ని గుర్తుచేసుకోక తప్పదు... ఊహ తెలియక ముందు సంగతి నాకు తెలీదు కానీ ఊహ తెలిసిన తర్వాత...

★ ★ ★

"నాన్నా!"

స్కూల్ నుండి తిరిగి రాగానే వెళ్ళి కౌగిలించుకునే వాణ్ణి...

"ఛీ..."

ఒక త్రోపు... అసహ్యపు విదిలింపు...

అంతకంటే ఆయన వేరే మాటల మాట్లాడలేదు నాతో...

తరవాత అమ్మతో ఏడుస్తూ "అమ్మా... నాన్న నాతో ఎందుకు మాట్లాడడు" అప్పుడు అమ్మ చూసే చూపుకి భయమేసేది.

ఆ చూపుకన్నా వేరే జవాబు నాకెపుడూ దొరకలేదు.

ఇంట్లో నిశ్శబ్దం...

ముభావం...

భయంకరమైన మూగతనం...

నాకు పదేళ్ళు వచ్చేప్పటికి నాన్న అంటే భయంతో గుండెలు వేగంగా కొట్టుకునేవి. ఆయన వస్తున్నాడంటే మెట్లకింద గదిలో తలుపులు బిడాయించుకుని కళ్ళు గట్టిగా మూసుకుని పడుకునేవాణ్ణి. ఆయన బూట్ల చప్పుడు లయబద్ధంగా మెట్లెక్కి వెళ్ళిపోయాక కళ్ళు తెరిచేవాణ్ణి.

అమ్మా... నాన్నా మాట్లాడుకోవడం ఎప్పుడూ ఎప్పుడూ చూళ్ళేదు నేను...

ఎవరి పని వాళ్ళు చేసుకుంటూ పోయేవారు.

ఆ రోజు...

టెంత్ క్లాస స్టేట్ ఫస్ట్ వచ్చిన రోజు...

"నాన్నా..." భయంగా పిల్చాను.

ఆయన గార్డెన్‌లో నాలు కుర్చీలో పేపర్ చదువుకుంటూ కూర్చుని ఉన్నారు.

"నాన్నా నేను స్టేట్ ఫస్ట్ వచ్చాను."

ఆయన పేపర్ విసిరి నా మొహాన కొట్టారు.

"గెటవుట్ ఫ్రమ్ హియర్" భయంకరమైన అరుపు.

ఒక్క ఉదుటున పరుగుతో వచ్చి రూమ్‌లో పడ్డాను.

తెరలు తెరలుగా దుఃఖం వచ్చింది.

నా చదువుతోనయినా నాన్న గుండెలో ఓ స్థానం సంపాదించుకోవాలనుకున్నా నాకు నిరాశే మిగిలింది.

దిండు తడిపాను... ఏడ్పుతో...

లాయర్నయ్యాను...

అయినా ఆయనంటే భయమే...

ఇంట్లో దొరకని ఆప్యాయత... ఆమె ఇచ్చిం[illegible] నాకు...

ఆమె సుమజ...

ఆమెను వివాహం చేసుకున్నాను...

పెళ్ళికి నాన్న రాలేదు.

ఓ మగబిడ్డకి తండ్రినయ్యాను.

నా సుమజ లాలనలో నా ముద్దుబిడ్డ నవ్వులలో నన్ను నేనే మర్చిపోతూ శూన్యత మీద ఆధిక్య[illegible] సాధిస్తున్న తరుణంలో మానిపోతున్న గాయాన్ని[illegible] కెలికినట్టు ఓ సంఘటన.

రాత్రి పదింటికి పార్టీ నుండి ఇంటికి వచ్చి నాన్నా[illegible] రూమ్ ముందు నుండి వెళ్తూ లోపలి సంభాషణలో నా[illegible] సంగతి రాగానే ఆగి విన్నాను.

"జీవితంలో పాత ఘట్టాలను తల్చుకోవడం నాక[illegible] ఇష్టం లేదురా రాఘవా... కానీ సుధీర్‌ని గురించిన నిజ[illegible] నన్నెపుడూ బాధపెడ్తుంది. నా ప్రవర్తన నా[illegible] అసహ్యంగా జుగుప్సగా అనిపిస్తుంది. సుధీర్‌తో నేన[illegible] ఇన్నాళ్ళూ ప్రవర్తించిన తీరు... ఛీ... మనుషులు చే[illegible] పనికాదది..." నాన్న అంటున్నాడు.

"ఎందుకు నీకు సుధీర్ అంటే అంత కోపం..." దాదాపూ పుష్పయి సంవత్సరాల తరువాత కల్సిన అతని స్నేహితుడు అడుగుతున్నాడు.

"రాఘవా... నా పెళ్ళయినా కొత్తల్లో కనిపించి నువ్వు మళ్ళీ ఇన్నాళ్ళకి కనిపించావు. ఇన్నాళ్ళకి నా మనసు విప్పి చెప్పుకోవడానికి నువ్వు దొరికావు.

చెప్తా విను.

సుధీర్... నాకు పుట్టిన కొడుకు కాదు. అగాడు నాన్న.

అగ్నిపర్వతం పేలింది. కళ్ళముందు చీకట్[illegible] కమ్మాయి. కాళ్ళలో సత్తువ పోయి.. రెయిలాంగ్ ఆనుకుని నిలబడ్డాను.

చీకట్లోంచి వినపడ్తున్నాయి మాటలు.

"అవున్రా రాఘవా... నా స్పెర్మ్‌లో జననాన్నిచ్చే కణాలు లేవు... ఈ సంగతి నాకు పెళ్ళయినా ఆర్నెల్లకి తెల్సింది. తరవాత రెండురోజులకే నా భార్య

\- మన్నాటి

చీకటిలో

...పట్టు చెప్పింది" నిశ్శబ్దం.
...నోర్చు ఇద్దామంటే పరువు అడ్డమొచ్చింది.
... నాకు అసహ్యం పుట్టుకొచ్చింది. వాడు
... లేనప్పుడు పశ్చాత్తాప పడేవాణ్ణి. కానీ వాడు
రాగానే కోపం కట్టలు తెంచుకుంటుంది."
...వ్యంగా కన్పడింది నాకు... నవ్వు తూలింది.
...లో చీకటిని చీల్చుకుంటూ.
...న్ను క్షమించు గోపాలం" రాఘవ
...న్నాడు.
...దుకు" ఆశ్చర్యపోయినట్టు అడిగాడు

...ం నిశ్శబ్దం.
...గా రెయిలింగ్ పట్టుకున్నాను నేను.
...ధీర్ తండ్రివి కాబట్టి" రాఘవ అంటు
..
పట్టు జారింది.
...ను క్షణాలు గాల్లో ప్రయాణం గుర్తొచ్చింది.
అంతా చీకటే.

★ ★

ఆలోచనలతో అలసి మళ్ళీ కళ్ళు మూతలు పడ్డాయి.

గతం రగిల్చిన బాధకి స్పృహ తప్పింది.

★ ★ ★

"నన్ను క్షమించు సుధీర్... నేను చాలా తప్పుచేశాను. ఐ యాం సో సారీ.." గొంతు గద్గదమవుతూండగా అన్నాడు రాఘవ నాతో.

నేను బాగా స్పృహలోకి వచ్చాక నాల్గు రోజుల తరువాత...

మౌనంగా విన్నాను.

ఇంకా ఏదో చెప్పబోయాడు...

"షటప్" కర్కశంగా అన్నాను "అండ్ గెటవుట్"

డాక్టరుతో అన్నాను "ప్లీజ్... కాల్ మై డాడీ"

రాఘవ లేవలేదు... కలగజేసుకున్నాడు...

"సుధీర్... ఐ యాం సారీ టు టెల్ యూ... నువ్వు స్పృహలోకి వచ్చేవరకూ ఉండి మొన్నట్నుంచీ గోపాలం కనబడడం లేదు ఎటో వెళ్ళిపోయాడు ఎవరికీ చెప్పలేదు."

నా కళ్ళలో నీళ్ళు తిరిగాయి...

"మీ అమ్మ ఆత్మహత్య చేసుకుంది... నిన్న..."

నాకు మళ్ళీ స్పృహ తప్పింది...

★ ★ ★

చాలా రోజుల తరవాత...

ఇప్పుడు నాకున్న తోడు... సుమజే అమ్మయినా... నాన్నయినా... కాలు విరిగిన నా అవిటి జీవితానికి సుమజ తోడునిస్తోంది.

ఇప్పటికీ... నేను మా నాన్నకోసం వెతుకుతూనే ఉన్నాను... దొరకడని తెలిసినా...